

«Υπὸ Martini περιγράφεται ἐνδι' ἀνω. ὁ ὑπ' ἀριθ. AD. XI. 47
 μῶδις τῆς ἐν Μιλάνῳ Biblioteca Nazionale di Brera. Εἰς τὸ
 φύλλον 136 αὐτὸν μῶδινος τούτου φέρεται: «δεέ μου ὑπεράγαθε:
 ειέπετον ἐν εἰρήνῃ: | ναι εὐ παρθένε δέσποινα | φηγατετον ἐν τῇσια:»
 Εἰς τὸν αὐτὸν φύλλον: «Ἐγράψαντο, τῷ παρὸν βιβλίοις, ὃ ποὺ ἔμον ἄνωθεν
 προτίρουμένου, ταῦταν δασίφαντον (διορθ. Δασίφαντον) πρωτο-
 πάπα παθολητῆς πόλεως ἀμμοχόνετον τὸν ρωμαῖων ἐν τῇ νήσεω
 απροτέσσαλι. Β αὐγουστου μηνὸς, τέσσας αὐγογῆς χριστοῦ: τὴν

«επερπόσα αὐτοῖς». Εἰς φ. 145 № ἐπωνυμικῶν τοι περιεχόμενοι
 τοι προπρονυμένοις σημειώσεως και προσειδέσαι ^{ναρετ τοι μαστήνι} στραχτά σημειώσεις
 μὲν ἐνδιαφερούσας χρονογραφίας εξεινάσ μὲ την γωνία τοι πρωτόπα-
 πα, δοτεις ἐπειδή μαζεῖται βαριέφαντος, και ὅχι βαριφαντος.
 Τῇ τετραετίᾳ διδυμοῖς εἶναι τὸ ἔργος: «τὸσας ἀφότιν ἐπάρθην τὸ μπροσ,
 ἐσταδίνια. οἵς πόλευς τόποῦς. θμος διὰ οὐτῶν, τά μυνός, νοευρίου
 αὐτῷ φωνῆς, εύρηται, τεττανήν τε.